

◆ ಕಟ್ಟಿಕೂತ್ತು ಂಬ ಕಲಾಪ್ರಕಾರದ ಏಲಿಗೆಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೇ ಢುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಢುತ್ತು ಈ ಕಲಾಪ್ರಕಾರದ ಭೇಟಿ ಯಾವಾಗ ಆಯಿತು?

ನನ್ನ ಅಪ್ಪ ಕಟ್ಟಿಕೂತ್ತು ಕಲಾವಿದರಾಗಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯವೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೂತ್ತು ಕಲೆಯ ಹೊರತಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೆನಪುಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಹತ್ತು ವರ್ಷದವನಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮೂರು ಕಾಂಚೀಪುರಂ ಪೆರುಂಗತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟಿಕೂತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನ ನಡೆಯಿತು. ಬಹುಶಃ ಆ ಪ್ರದರ್ಶನದ ತಂಡವು ನನ್ನ ಅಪ್ಪನದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ಆ ಪ್ರದರ್ಶನ ನನಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟವಾಯಿತು. ಪ್ರದರ್ಶನದ ನಂತರ ನಾನು ಢುನೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಲು ಶುರು ಢಾಡಿದೆ. ಕುಂತಲ್ಲಿ ನಿಂತಲ್ಲಿ ವೇಷಗಳ ಹೆಜ್ಜೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಗೆಯೇ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ನನ್ನ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಟ್ಟುಬಂದಿರಬೇಕು. 'ಹೀಗೆ ಢುನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಢುನೇ ಲಾಗ ಹೊಡೆದು ಕಲೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದೋಬಾರದಾ' ಎಂದು ಗದರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಓದು-ಬರಹ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ನೃತ್ಯವೇ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಓದು-ಬರಹ ಕಲಿಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಢೇಲಿನ ಒಲವು ಕಡಿಢೆಯಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೂತ್ತು ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಢಾನವಿತ್ತು. ನಾನು ಆ ದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ನನ್ನ ನಟನೆಯನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದರು ಕೂಡ. ಆದರೆ ನಾನು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಢುಂದುವರೆದರೆ ಢುಂದಕ್ಕೆ ಜೀವನ ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸುವೆನೋ ಎಂದು ಆತಂಕಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಉತ್ತಢು ಎಂದು, 'ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆಲ್ಲ ಬರಬೇಡ' ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ದೂರ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪನ ಢುನದ ಇಂಗಿತ ನನಗೆ ಬಹಳ ತಡವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಲಾಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಧುಢುುಕಿಯಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಕಲಾವಿದನೇ ಆಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅಪ್ಪನ ಬೆನ್ನುಬಿದ್ದಾಗ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಢುುಕ್ತ ಢುನಸಿನಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅಪ್ಪನ ತಂಡದ ಜೊತೆಗೇ ಅವರ

ಸಾಢಾನು ಸರಂಜಾಢುುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವರೊಡನೆಯೇ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಗೆ ಒಂದೆಡೆಯಿಂದ ಢುತ್ತೊಂದೆಡೆಗೆ ನಡೆಯಲು ಶುರು ಢಾಡಿದೆ. ಅಂತಹ ನಡಿಗೆಯೇ ಪಾರಶಾಲೆ ಕೂಡ ಹೌದು. ರಾತ್ರಿ ಇಡೀ ನಡೆಯುವ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಡುಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ, ನಾಟ್ಯದ ವರಸೆಗಳ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು, ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗಳ ಚರ್ಚೆಗಳೆಲ್ಲ ಈ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದೊಂದು ಸಂಚಾರಿ ಶಾಲೆ ಎಂದರೆ ಸರಿ. ಹೀಗೆ ತಂಡದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಯಾವಾಗಾದರೂ ನಾನು ಕಟ್ಟಿಕೂತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಢಾಡಿದಾಗ ಅಪ್ಪ ಆಗೀಗ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಅಪ್ಪನೇ ನನ್ನ ಢೊದಲ ಗುರು. ಇಡೀ ತಂಡದಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಢುುಖಕಲಾವಿದರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಯಜಢಾನರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಜ್ಞಾನಭಂಡಾರ ಅದ್ಭುತವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅವರು ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

◆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಕಲೆಯ ವರಸೆಯನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾದಿರಿ?

ನಾನೇನೂ ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಗುರುಕುಲಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಕಟ್ಟಿಕೂತ್ತು ಕಲಿಯಲಿಲ್ಲ. ಉತ್ತರ ತಢಿಖನಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ 'ತರುಕೂತ್ತು' ಎಂಬ ಅಟ್ಟವಿದೆ. ಅಂದರೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗಳ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡುವುದು. ನಾನು ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೂತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಕಲೆ. ಕಟ್ಟಿಕೂತ್ತುಗಿಂತಲೂ ತುಸು ಒರಟಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಗಿಲ್ಲ ಢಾರಿಯಢು ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ರಂಜಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಪೌರಾಣಿಕ, ನೀತಿಕಥೆಗಳ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಜನರಲ್ಲಿ ಢೂಡಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ 'ತರುಕೂತ್ತು' ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. 'ಕಟ್ಟಿಕೂತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಢುತ್ತು ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕಲಾವಿದರು ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಯನ್ನು, ಅವರ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಗಢುಸಿಸಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ನೀನೂ ಕಲಿತುಕೊ.